Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia
Braşov, piaţa mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Danneber*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*
Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LIX.

„Gazeta" iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectori.
Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şese luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 bani. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 161. Braşov, Luni-Marţi, 23 Iulie (4 August) 1896.

Un „meg engedem".

S'a făcut o gaură în cer, că într'o afacere de caracter naţionalist a eşit odată şi un rescript din cabinetul ministrului de interne unguresc, care nu se încheia cu cuvintele „*nem engedhetem*" (nu pot permite).

Este cunoscut cetitorilor noştri, că activitatea societăţii literare „Petru Maior" a studenţilor românî din Peşta a fost suspendată din causă, că fusese denunţată, că ar fi făcut politică, ceea ce statutele ei nu permit.

Adevĕrul este, că numita societate n'a făcut nicî-odată politică, ci s'a conformat întotdéuna prescrierilor statutelor ei, ocupându-se esclusiv cu cestiunî, ce cad în domeniul literaturei şi al sciinţei.

S'a întâmplat însĕ, ca studenţii românî universitarî sĕ aibă şi întrunirî de sine stătătóre de caracter social, unde din când în când se discuta într'un mod sĕu altul şi câte o cestiune politică. De aicî şi-au făurit arma denunciatorii, căcî ei raţionau aşa, că décă odată cineva e membru la societatea „Petru Maior", şi-a pierdut, chiar şi ca cive academic, orî-ce libertate de-a se mai interesa, înafară de cercul activităţii sale în societate, şi de cestiunî cu caracter politic.

Că pretensiunea acésta a fost prea monstruósă o dovedesce şi rescriptul ministrului, care cu tótă silinţa, ce şi-a dat'o, n'a putut sĕ dovedéscă nicî un cas concret pentru susţinerea acelei denunciaţiunî, ci singurul pretext, ce i-a mai rĕmas şi care privia edarea din partea societăţii a dramei „Horia", a fost nimicit prin faptul, că din causa prescripţiunei, cuprinsul acelei cărţî nu mai putea fi urmărit judecătoresce.

N'a putut ministrul de interne sĕ dovedéscă nimic în detrimentul societăţii şi nicî n'a putut sĕ facă responsabilă societatea pentru ceea ce unii membri ai ei, în calitate de civî academicî, au lucrat de sine stătător, în afară de ea. Prin urmare n'a avut încătrău şi a trebuit sĕ debuteze odată şi cu un rescript îngăduitor „punênd condiţia" ca societatea sĕ nu se mai ocupe în viitor cu cestiunî politice.

Condiţiunea acésta e nu numai superfluă, dér chiar şi absurdă, pentru-că orî statutele dic, că societatea sĕ nu facă politică şi atuncî se înţelege de sine, că n'are sĕ se ocupe cu politica, — orî nu o dic acésta şi atuncî ministrul n'are drept sĕ-i pună condiţiunî de felul acesta. In casul de faţă statutele mărginesc hotărît activitatea societăţii la terenul literar. Decî, décă ministrul se vede îndemnat sĕ concédă continuarea activităţii societăţii, faptul acesta însuşî dovedesce, că nu s'a aflat nimic ce ar puté sĕ constitue o călcare a statutelor. Atuncî însĕ ce sens are condiţiunea pusă de ministrul?

Dér nu voim sĕ ne ocupăm aicî cu contra-dicerile, ce le conţine rescriptul ministerial, cel-l publicăm mai jos. El ne face impresiunea, că nu motivéză atât hotărîrea ministrului de-a restabili societatea în drepturile ei, cât mai mult vré sĕ justifice mĕsura violentă de suspendare, ce a fost luată în contra societăţii anul trecut din partea lui.

Orî cum ar fi însĕ, faptul însu-şî, că ministrul a dis odată „*meg engedem*" (permit) aduce pe şoviniştii dela „Egyetértés" în turiă. Ei nu înţeleg logica ministrului nicidecum. Nu înţeleg, cum acesta acusă pe tinerii universitarî românî, că au făcut politică, şi încă o politică estremă antimaghiară, în societate şi totuşî dă voiă, ca societatea sĕ-şî continue lucrarea.

Noi am arătat mai sus, de unde derivă resoluţiunea îngăduitóre a ministrului. Şoviniştii dela „Egyetértés" găsesc însĕ, că nu lipsa de fapte concrete, carî sĕ susţină învinuirea, ci dorinţa ministrului de a se arăta conciliant, în scop de a contribui astfel mai uşor la resolvarea cestiunei române, l'a făcută sĕ aducă acea hotărîre. Ba ei numesc chiar surprindĕtóre şi extra-ordinară „părtinirea", de care dic, că s'ar bucura universitarii românî din partea ministrului şi se tem, ca nu cumva printr'o asemenea procedere sĕ fiă din nou încuragiaţî „agitatorii naţionalî".

Temerea estremilor şoviniştî este în tot casul ridiculă în faţa celor ce se petrec în ţéră, când pe tótă linia continuă persecuţiunile politice şi când însuşî ministrul arată în rescriptul sĕu părerea sa de rĕu, că din causa prescripţiunei nu póte sĕ urmăréscă pe cale judecătorésca societatea „Petru Maior" ca editóră. Atuncî numai de politică îngăduitóre şi de bunăvoinţă guvernamentală nu se póte vorbi. Rescriptul şi comentarul, ce 'i-l fac estremii şoviniştî, ne dovedesc din contră, că orî-ce fel de conciliaţiune este în împrejurările de faţă *a priori* cu neputinţă faţă cu politica nebună de vindictă, ce-o urmăresc şi unii şi alţii.

Rescriptul ministerial
privitor la societatea academică „Petru Maior".

Ĕtă rescriptul, prin care ministrul de interne sistéză cercetarea în contra societăţii „Petru Maior" şi concede, ca sĕ-şî continue activitatea:

Cu tóte că în decursul cercetărei pornite contra societăţii „Petru Maior" a tinerilor românî din Budapesta, după cum dovedesc actele de investigaţiă aşternute, la 9 Ianuarie şi 21 Februarie c. sub n-rii 3039/95 şi 2773/96, s'au ivit puternice momente de prepus, că societatea „Petru Maior", — al cărui scop pe basa § 2 din statute este lăţirea culturei, cu eschiderea politicei, — a trecut peste scopul şi cercul ei de activitate şi s'a amestecat în machinaţiunî politice; căcî în urma cercetărei se póte privi ca dovedit, că, până când numita societate, negligând scopul statorit în § 2 din statute, ţinea numai în casurile cele mai rarî prelegerî scienţifice în sînul societăţii, pe atuncî la convenirile naţionaliste tot mai dese din timpul din urmă şi la prelegerile ţinute de către agitatorî în restaurante, luau parte nu numai membrii, ci şi conducĕtorii societăţii, — şi pregătirile pentru prelegerile şi adunările acele îndreptăţesc conclusia, că aceste machinaţiunî îndreptate în potriva *ideii de stat maghiar* pornesc din sînul reuniunii „Petru Maior", şi că însa-şî reuniunea este depositara de încredere a acestor afacerî; şi cu tóte că suspiciunea, — că scopul acestei societăţî nu este cultura, ci nutrirea şi lăţirea ideilor naţionaliste române, contopite sub masca culturei cu politică de di, şi îndreptate în potriva ideii de stat maghiar — e întărită şi mai mult prin edarea cărţii întitulate „Horia" de către societate şi pe spesele societăţii, — deórece cartea acésta nu numai că e de conţinut curat politic şi astfel şi numai singur edarea ei însémnă o vătĕmare făţişă a statutelor, ci afară de acésta numita carte e plină cu atacurî, carî pe basa prg. 172 din codul penal conţin delict pentru agitare contra naţiunei maghiare, şi mai ales pentru agitare la ură contra unei classe; cu tóte acestea considerând, că faptul din urmă, intrând prescripţiă, nu mai póte fi urmărit pe cale judecătorésca, ér pentru altă activitate contrară statutelor acum odată *în mod escepţional* nu doresc sĕ se continue nicî pe cale administrativă procedura investigătóre: cu acestea *sistez suspendarea ordonată contra reuniunei tinerimei române „Petru Maior"* din Budapesta prin hârtia mea de sub Nr. 1723 res. ex 1895, şi *permit continuarea activităţii sale* sub condiţiunea, că societatea în viitor nu se va mai ocupa cu machinaţiunî politice.

Budapesta, 9 Iulie 1896.

In locul ministrului:
Emeric Latkoczy,
secretar de stat.

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Femeia Română.

De *Carmen Sylva.*

III.

Maria Putoianca, fiica poporului, a însoţit pe tatăl sĕu în tóte luptele sale contra Turcilor. Ea a fost prinsă şi dusă la Constantinopole. Sultanul voi sĕ o vadă. „E adevĕrat, 'i dise el, că tu ai ucis un Turc cu propria ta mână?"

„Nu un Turc, ci dece! şi'mî pare rĕu că n'am ucis o sută, atâta abia ar ajunge pentru a rĕsbuna mórtea unui părinte!"

Sultanul fu aşa de mulţămit de acest rĕspuns, că-i dădu libertatea.

Bunica unuia din aghiotanţii noştri a vĕdut tăind pe bărbatul sĕu pe uliţele Bucurescilor. Ea luă pe cei un-spre dece copii ai sĕi, merse la Constantinopole şi a îngenunchiat în calea Sultanului; privirea acestuia a fost atrasă de către doue-spre-dece persóne în doliu mare. El o cercetă şi o întrebă ce putea sĕ facă pentru ea.

— Eu cer capul paşei, care a pus sĕ asasineze pe bărbatul meu.

Sultanul i-l dădu.

Un proprietar voia sĕ facă o hotărnicie nedreaptă, prin care moşia sa se mărea şi despoia pe ţĕranî. El a câştigat pe primar şi pe câţî-va ómenî ai subprefecturei, înjugă patru boi la un plug şi începu a trage brazda de hotărnicie.

Ţĕranii erau adunaţî toţî într'o pădure vecină şi priveau la acéstă despoere încleştându-şî pumnii.

De-odată o femee, cu copilul în braţe, eşi din mulţime, se aruncă înaintea boilor, puse copilul la picióre le lor şi strigă:

— Vor merge peste el înainte de a face acéstă nelegiuire!

Raporturile între femeia proprietarului şi ţĕrance sunt câte-odată încântătóre.

Ele se duc la ea când voesc, o îmbrăţişéză ca pe o soră şi-i cer o flóre roşiă din grădină, o garófă spre a-o pune în cap, un bujor cu care-şî frécă obrajii şi bărbia în loc de suliman, când merg la horă, — jocul de Duminecă. Ele nu se hotărăsc a servi, căcî acésta le-ar înjosi, şi acéstă ocupaţie o lasă unguróicelor şi ţigancelor. Independenţa este pentru ele un lucru sfânt, chiar în meserie. O femee cerù proprietarului scândurî pentru a face sicriu bărbatului sĕu, dér 'i aduse 60 de banî pentru a avea aerul, că i-le plătesce.

Spaţiul 'mî lipsesce pentru a povesti tot ce am vĕdut în timpul rĕsboiului.

Un nenorocit băiat, pe care l-am îngrijit în barca mea în timp de 4 lunî, murì în braţele mamei sale în momentul când eu eşeam din sală. Ea începù a suspina şi a ţipa. O dómnă 'i puse cu blândeţe mâna pe umĕr şi-i dice: „Nu ţipa! Noi am voi sĕ nu scie Regina pentru câte-va césurî mórtea fiului tĕu!"

Ea tăcù pe loc.

Eu le-am vĕdut căutând pe bărbatul lor până la şanţurile dela Plevna, prin obuzurile tunurilor pentru a le aduce puţine fructe séu rufe, şi încă căutându-l din spital în spital când aflà, că era rănit, stând în picióre la căpătâiul lui di şi nópte, fără a îndrăzni măcar a se pune jos.

Cu părere de rĕu mĕ las de a povesti în amĕnunţimî în *Revue des Revues*, numĕrósele şi încântătórele întêmplărî ce se găsesc în cronicarî şi acele, pe care le-am vĕdut cu proprii mei ochî. Eu n'am putut sĕ arăt, decât spicuind, pe femeia română de prin veacurî. N'am putut decât sĕ ridic un mic colţ din vĕlul acestei istorii aşa de însemnat. Aşî puté umplé un volum mare povestind moravurile şi obiceiurile ţĕrănescî, a acestei fiinţe răbdătóre şi devotate, care lucréză la câmp vara, şi iérna la meşteşug. Ea tórce, cóse, brodéză costume măreţe, care strălucesc de albéţă şi de colorî armonióse la razele sórelui strălucitor. Ea nu zimbesce decât rar şi se vestejesce repede, sub povóra muncei prea grele şi sub povara mulţimei copiilor.

Seriositatea sa e impunĕtóre şi atingĕtóre în acelaşî timp, când nu se schimbă în asprime, ceea-ce se întêmplă câte-odată ţĕrancelor bogate, care apasă greu pe cele

Căderea lui Banffy.

Diarul „*Deutsches Volksblatt*“ din Viena se ocupă în numĕrul sĕu de alaltăerĭ la loc de frunte cu căderea apropiată a actualului ministru-preşedinte ungar. După-ce numitul diar espune scăderile lui *Banffy*, ca bărbat de stat, şi după-ce amintesce cochetările şi pacturile sale cu Jidanii precum şi incorectitățile şi abusurile grozave întêmplate în timpul guvernărei sale, ajunge la conclusinea, că şeful cabinetului ungar s'a făcut imposibil, şi că fi dat la o parte de — *sus*, înlocuit fiind de contele Iuliu *Szapáry*. De-altcum étă ce se dice între altele în amintitul articol al lui „*Deut. Volksblatt*“:

Se vorbesce destul de apriat, că paşaportul lui Banffy e deja pregătit în tótă forma — l'au pregătit de *sus*. O persónă, care stă aprópe de tron, declară mai adinióră, că liberalii din Ungaria *îl silesc pe Majestatea Şa monarchul, sĕ cumpănéscă raporturile din Ungaria din punct de vedere catolic.* Cercurile inițiate comentéză acéstă enunciare sensațională astfel, că guvernul-Banffy va mai rĕmâné în viéță numai pănă la alegerĭ, şi viitórele alegerĭ nu le va mai conduce Banffy, ci Iuliu Szapáry, în fruntea unui cabinet de transiţiă. Este lucru natural, că întorsĕtura acésta va avé urmărĭ importante.

Politica internă a Ungariei, pe care pănă acuma o făuriau esclusiv liberalii şi vasalii lor, va trece prin schimbărĭ radicale; căcĭ acum şi numai faptul, că nouĕle alegerĭ vor fi conduse de adeptul vederilor mai conservative — ce e drept contele Szapary nu este politician curat conservativ — va avé influință hotărîtóre asupra raporturilor de partid din parlamentul maghiar, şi urmările sale finale peste tot încă nicĭ nu se pot prevedé astădĭ. Nu este însĕ nicĭ o îndoială (!!?) că în casul acesta atât conservativii, cât şi *naționalitățile*, precum şi partidul poporal din Ungaria vor fi representațĭ în mod corĕspundĕtor în noul parlament, şi încă în detrimentul mandatelor liberalilor şi ale fracțiunilor Kossuth-Eötvös-Justh, aliate cu liberalii.

Austro-Ungaria şi România.

Diarul „*Epoca*“ din Bucurescĭ, care a fost adus mai întâiŭ scirea despre călĕtoria împĕratului Francisc Iosif în România, publică în numĕrul sĕu de Sâmbătă unele amĕnunte despre împrejurările, în carĭ s'a hotărît acéstă călĕtoriă. Étă ce scriă numitul diar:

Regele nostru fusese învitat de împĕratul Austriei la serbările ce se vor da cu prilejul înaugurării lucrărilor dela Porțile de fier. Maiestatea Sa părea puțin dispus a primi acéstă învitare. Cuvêntul acestei ezitațiunĭ era presența la aceeaşĭ serbare a Regelui Serbiei şi a prințului Bulgariei. Regele Carol nu voia sĕ se arate pe un picior de egalitate cu aceştĭ Suveranĭ, în cortegiul micilor domnĭ din Balcanĭ, chiămațĭ pentru a întocmi o mică curte în jurul Impĕratului Austriei.

Atuncĭ, Impĕratul Francisc Iosif în mod spontaneu a făcut cunoscut, că mergênd Regele Carol la Porțile de fier, îi va întórce visita în România. Acéstă distincțiă nu o vor primi nicĭ Regele Serbiei, nicĭ prințul Bulgariei.

In urma acestor împrejurărĭ s'a hotărît şi călĕtoria Regelui nostru la Porțile de fier şi visita împĕratului Francisc Iosif la Bucurescĭ şi Sinaia.

Mai departe arată „Epoca“, că contele Goluchowski s'a folosit de acéstă cestiune de etichetă pentru a accentua şi mai mult politica sa simpatică României, şi pentru a marca şi mai bine deosebirea ce o face între România şi între Serbia-Bulgaria.

Vorbind apoi despre diferendul greco-român „Epoca“ scrie:

Contele Goluchowski, de când mai ales Bulgaria şi Serbia s'au depărtat de tripla alianță, s'a silit a resiabili relațiunile rupte dintre România şi Grecia. Deja cestiunea acésta fusese atinsă într'o convorbire, ce s'a urmat între prințul nostru moştenitor şi prințul moştenitor al Greciei, carĭ s'au întâlnit la Moscva cu ocasia încoronărei Țarului.

Bunele oficii ale contelui Goluchowski s'au exercitat prin baronul Cosjeck la Atena şi prin representanții sĕi în Bucurescĭ.

Guvernul nostru s'a angajat, ca procesul Zappa, deferit tribunalelor nóstre, sĕ nu fiă câştigat de Statul român (şi ministerul public a susținut în şedință acéstă teză, ér în urma acestora Grecia şi România şĭ-au reluat relațiunile mai mult timp întrerupte.

....De o alianță formală între Grecia şi România nu póte fi vorbă, dér e probabil, că o apropiere din ce în ce mai strînsă, încurajată pe cât se póte de diplomația austriacă, se va produce.

Deja se vorbesce de o apropiată convențiă de comerciu ce s'ar încheia între România şi Grecia.

Grecia ar ceda tariful ei de favóre grânelor nóstre şi vitelor române, fără a opune intrărei acestora rigorile unui serviciu veterinar prea aspru. România ar concede un regim privilegiat pentru vinurile şi stafidele grecescĭ.

Când acum câțĭ-va anĭ se începuseră negociărĭ între România şi Grecia pentru un tractat de comerț, negocierile s'au rupt din causa cestiunei pieilor. Se pare că de astădată acéstă greutate va putea fi înlăturată.

Se agită şi cestiunea încheierii unei convențiunĭ consulare cu Grecia, dér acéstă cestiune înfățişéză mai multe dificultățĭ.

O metamorfosă.

In „*Egyetértés*“ dela 2 August c. am dat peste o scire publicată sub titlul „*Schimbarea lui Lucaciu*“, despre care n'am fi sciut ce sĕ credem, că óre este numai o născocire şovinistă, orĭ este adevĕrată, décă nu am fi cetit şi într'o corespondență a „*Tribunei*“ din Sibiiu, dela Baia-mare, aceleaşĭ minunĭ, ce confirmă cuprinsul notiței fóiei unguresci.

Vom reproduce şi una şi alta, lăsând, ca bunul simț al cetitorului şi judecata sa sănĕtósă sĕ dea verdictul.

Étă ce scrie „Egyetértés“ sub titlul amintit:

In Şişeştĭ, domiciliul vestitului archiagitator român Vasilie *Lucaciu* s'a sĕrbat cu mare pompă festivă mileniul maghiar. Serbarea a presidat'o Dr. Vasilie Lucaciu în presența căruia scolarii de-acolo, împreună cu părinții lor şi împreună cu preşedintele sĕrbărei (Lucaciu) au cântat cu mare însuflețire pe „*Jsten aldd meg a Magyart*“ şi „*Szozat*“-ul maghiar. Unul din cei de față a întrebat pe Dr. Lucaciu: „Ce este asta părinte?“ Ér Lucaciu i-a rĕspuns: „*Tempora mutantur*“.

Lăsăm acum sĕ urmeze partea din urmă a corespondenței din giurul Băii marĭ, publicată în *Tribuna*“ de Sâmbătă, privitóre aseminea la misteriósa metamorfosă a părintelui dela Şişeştĭ.

După ce arată decăderea spiritului, ce se observă în părțile acelea, de când preoțĭ şi dascălĭ sĕ întrec în glorificarea mileniului unguresc, corespondentul „Tribunei“ continuă astfel:

„Causa acestei decadențe periculóse pe aicĭ în genere e cunoscută. De când cu reîntórcerea fostului membru marcant de odinióră al comitetului național *Dr. Vasilie Lucaciu* la Şişeştĭ, inimele multora s'au înfiltrat de bóla contagiósă a aşa numitei „*împăcărĭ*“ cu vrăşmaşii noştri secularĭ; căcĭ adĭ — durere — ocupă din ce în ce tot mai mult teren principiul, că trebue sĕ ne apropiem de Maghiarĭ şi sĕ ne împăcăm cu dênşii, căcĭ acésta o pretinde binele nostru al tuturor. Pe basa căruia program sĕ fiă acésta? nu se spune.

Spre justificarea celor expuse — ca sĕ fiă odată lumină, şi lumea sĕ nu órbece în întunerec, — mĕ provoc la următórele fapte adevĕrate:

a) cu ocasia serbării milenare în scóla din *Şişeştĭ*, băieții scolarĭ au declamat poesii patriotice maghiare şi au cântat pe unguresce, de cugetai, că escĭ în Kecskemét. Acésta în presența preotutui *Dr. Vasiliu Lucaciu, care a presidiat acea sĕrbare milenară*;

b) în adunarea generală şcolară ținută în luna Maiu a. c. la *Dănești* în causa întregirii salarielor învĕțătorescĭ, prin ajutóre de stat la 300 fl. (presențĭ mai mulțĭ preoțĭ, notarĭ şi pretorĭ cercualĭ) d-l director al şcólei *Dăneştĭ-Bontăenĭ* Dr. V. *Lucaciu* s'a declarat gata a primì 200 fl., *ajutor dela stat*, pentru acea şcólă, făcênd observarea naivă: „sĕ nu fiă apoi acel ajutor, ca şi calul troian, care sĕ ascundă în interiorul sĕu soldațĭ înarmațĭ“.

Videant Consules! Unii dintre preoții presențĭ 'i-au urmat lui.

c) părintele dela *Şişeşti* s'a declarat nu mult după reîntórcerea sa către un coleg al sĕu (D. C.), că diarul „*Tribuna*“ a încetat a fi fóiă seriósă, că abia dispune de 5—600 abonențĭ, şi are sĕ încete; *însĕ va apăré cât mai curênd un diar nou în Transilvania, cu program mai sănĕtos* spre a apĕra marile interese naționale.

Am dorit ale expune tóte aceste ca fapte adevĕrate, spre orientarea publicului român. De aci va afla, că — dĕu — de când sĕ simte zefirul brotist pe aicĭ, trebile nu ne merg chiar bine. Rĕspunderea însĕ va sĕ o pórte acela, care gerându-se a fi conducĕtor adevĕrat — cu scirea conduce rĕu pe frații sĕi Românĭ.

SCIRILE DILEI.

— 22 Iulie.

Manevre în onórea Țarului. Diarul „Presse“ din Viena anunță, că în onórea Țarului se vor arangia în apropierea Vienei adevĕrate manevre, şi adecă între corpul de armată II din Viena, sub comanda contelui Üxküll-Gyllenband şi corpul de armată V din Pojun sub comanda archiducelui Frideric. Manevrele se vor ține între Bruck şi Pandorf.

—o—

La catastrofa de pe câmpul Chodinsky. Țarul Nicolae II a dat două Ucasurĭ, privitor la catastrofa îngrozitóre ce se petrecuse pe câmpul Chodinsky de lângă Moscva cu ocasiunea încoronărei sale. In cel dintâiu Ucas se constată, că la nenorocire au cea mai mare vină autoritățile din Moscva, carĭ n'au luat la timp mĕsurile de lipsă pentru susținerea ordinei şi siguranței. Şeful poliției din Moscva imediat a fost suspendat, şi Țarul a ordonat, ca şi ceilalțĭ funcționarĭ publicĭ, carĭ sunt vinovațĭ cu neîmplinirea datorințelor, sĕ priméscă pedepse corespundĕtóre. In al doilea Ucas se constată, că mai ales rivalitatea dintre singuratice autoritățĭ au causat catastrofa.

—o—

Căsĕtoria principelui de tron italian. Diarul sêrbesc „Dubrovnik“, ce apare în Cattaro, asigură, că în curênd se va publica logodna principelui de corónă italian cu princesa Elena din Montenegro. Principele este asceptat în Cetinje cam pe la mijlocul lunei August, şi deja acum au început a se face marĭ pregătirĭ pentru primire.

—o—

Promoțiune. Lunĭ în 27 Iulie n. a. fost promovat în sala festivă a universității

---

sĕrace şi n'au milă de chinurile lor. Pe de altă parte ele se ajută între ele în chipul cel mai miscător. Când o familie are mulțĭ copii, femeile sterpe a satului 'şi-i împărțesc. Ele numesc pe copii adoptațĭ: copii de suflet.

Décă acéstă țéră esistă încă, în urma atâtor invazii, femeilor li-se datoresce. Ele au fost păzitorii limbei, religiunei, tradițiunilor sale. Sunt o grămadă de legende, de vechĭ balade, adunate de către scumpul şi neuitatul poet Alexandri, care povestesc actele de curaj şi de devotament ale femeii române.

Sĕ nu vĕ înşelațĭ, vĕdênd'o jucând ca o Poloneză şi audind'o vorbind ca o Parisiancă. Cultura străină n'a schimbat'o.

Ea e încă aceiaşĭ soție aprinsă şi ambițiósă, mama pasionată a vechilor timpurĭ. Ea întrunesce pe lângă aceste, alte calitățĭ tot aşa de marĭ; ea e o delicată îngrijitóre de bolnavĭ. Trebue sĕ o vedĭ îngrijind pe țĕranii sĕi ca un medic şi conducêndu-şĭ moşia ca un om de afacerĭ.

Femeia română nu socotesce jertfele sale. Ea le găsesce naturale. Ea a uimit pe medicii străinĭ în rĕsboiul dela 1877.

Ea se lipsesce de tot pentru a da o educațiă copiilor sĕi. Ea e naivă şi vicleană, nepăsătóre, cel mai bun prietin al bărbatului sĕu şi cel mai îngrozitor vrăjmaş al lui, îndată ce sunt în duşmăniă. Alexandri dice, că sórele caută sĕ pĕtrundă pe sub ciucurii lungĭ a negrelor lor gene spre a lăsa flacăra sa în marele luminĭ a ochilor lor. Limbagiul lor e bogat şi înflorit ca tóte limbagiurile Orientului, mărinimia lor nu le îngădue nicĭ odată a ținea socotelĭ. Inima le biruesce în tot-déuna.

Larga brobódă, care le învĕlue, cu austerele sale îndoiturĭ, dă trăsăturilor şi mişcărilor sale o măreţiă antică; şi maternitatea 'i pune pe frunte o diademă invidibilă.

„Mama mea, măiculița mea!“ era strigătul răniților în timpul lungelor dile şi nopțĭ de suferință. Dér 'şĭ găseau la căpătâiul lor cui sĕ adreseze suspinele lor.

Nicĭ una n'a rĕmas în urmă. Mamele de bună familiă au părăsit eleganța şi mângăerea bărbatului spre a se aşeda într'o colibă, lângă sala unde gemeau rănițĭ; frumósele dame de lume țineau în brațele lor pe sĕrmanii Turcĭ, carĭ mureau de tifos negru, cea mai îngrozitóre din tóte bólele molipsitóre.

Nu se observa nicĭ slăbiciune, nicĭ dare înapoi, nicĭ şovăială. Infruntă infecțiunea şi merg sĕ îngrijéscă pe copilul bolnav de difterită sĕu de scarlatină a prietinei nebună de frică.

Copilița română, în vîrstă de doi anĭ, cu marĭ ochĭ melancolicĭ sub pĕrul cel negru, cu un limbaj limpede şi curat, e de o precocitate surprindĕtóre. La vîrsta de 5 anĭ, ea, e mica mamă a fraților şi a surorilor sale. La opt anĭ e aprópe o fată mare. Ea nu se mai mărită la doi-spre-dece anĭ fiind-că legea nouă o opresce, atuncĭ ea se apucă în schimb de studiu, trece bacalaureatul, se face doctor; căcĭ trebue o eşire prisosului care se frământă sub aceste plete bogate, sub aceste marĭ sprîncene cumințĭ şi încântătóre.

Sunt patru-decĭ de anĭ, când intrând într'un salon rĕmâneai surprins, că nu găsescĭ decât frumsețĭ perfecte.

Dér atuncĭ viéța era simplă. Astădĭ ea a devenit grea. Fetițele de dece anĭ împărtăşesc deja grija părinților lor şi sciu prea bine, că lucrurile nu sunt aşa de frumóse în acéstă lume.

Jertfele şi suferințele póte sunt folositóre spiritului, — fiă, — dér de sigur vătămătóre desvoltărei corpului care nu mai cresce ca o frumósă flóre fără de grijă şi liniştită, fără a mai vorbi de plăcerile lumescĭ ce nu se cunosceau altă dată şi care au ajuns tot aşa de amețitóre şi tot aşa de luxóse ca şi în celelalte țĕrĭ.

Dér e cu neputință a se opri, mai ales în o țéră care a făcut sforțĕrĭ supra-omenescĭ pentru a fi într'un timp aşa de scurt la nivelul de desvoltare a celorlalte țĕrĭ. Fatal trebue sĕ cadă în multe greşelĭ, sĕ lunece pe marginea multor prăpastii, sĕ se înămoléscă în primejdii neprevĕdute. Vîrtejul v'au cuprins, scumpele şi mult iubitele mele Românce, pe care eu v'am

din Viena d-l *Romulus L. Crăciun* la gradul de Dr. în medicină. Felicitările nóstre.

—o—

„Demonstranţi osîndiţi". Sub acest titlu „Bud. Hirl." dela 31 Iulie aduce scirea, că conducĕtorii „Valahilor" din Şomcuta-mare, pe cuvênt, că ar fi agitat poporul sĕ demonstreze contra mileniului, au fost osîndiţi din partea solgăbirĕului din Şomcuta, anume *protopopul român* de-acolo, advocaţii *Nilvan* şi *Dragoş*, învĕţătorii *Blaga* şi *Ilie Pop* la o amendă de câte 30 fl., ér alţi mai mulţi la câte 10 fl.—Vom Reveni.

—o—

Osîndirea unei bande criminale. După o petractare de şese sĕptĕmâni s'a pronunţat alaltăeri la tribunalul din Agram sentinţa asupra a 36 acusaţi, aparţinetori unei bande, ce comisese prin Croaţia 18 omoruri, apoi nenumĕrate jafuri şi furturi. Dintre acusaţi au fost osândiţi: 17 la mórte prin ştreang, 1 la 20 ani, 1 la 17, 2 la câte 15, 1 la 10, 1 la $1^1/_2$, 3 la câte 1 an, şi 2 la câte 3 luni temniţă grea. 8 individi au fost achitaţi. Intre cei osândiţi la mórte sunt şi două femei.

—o—

Starea sĕmĕnĕturilor. Din Tohanul vechiu ni-se scrie, că sĕmĕnăturile prin ţinutul acela sunt peste tot bune. Grânele sunt bine rodite. Cucuruzele sunt cam mĕrunte şi au lipsă de plóiă. Secerişul va începe qilele aceste.

—o—

Concertele musicei orăşenesci din grădina otelului *„Pomul verde"* devin cele mai interesante şi mai atrăgĕtóre în oraşul nostru, şi acésta multămită atenţiunei şi amabilităţii, cu care d-l *Krause*, actualul dirigent al capelei, se pórtă faţă de aşteptările publicului. Mai rar s'a vĕqut în oraşul nostru un concert atât de animat şi însufleţit, cum a fost d. es. concertul de Sâmbătă séra. S'au executat la acel concert vre-o 5—6 piese românesci, unele din ele au fost repetate de câte 2-3 ori; „Rĕsunetul" lui Andrei Mureşianu a fost repetat de patru-ori. In tot decursul acesta publicul entusiasmat făcea sĕ rĕsune grădina de aplause şi strigăte de „bravo". Se 'nţelege, că în urma acésta concertul de ieri-séră, Duminecă, a fost încă şi mai cercetat decât cel dintâiu. Marea grădină dela „Pomul verde" era plină de lume aşa că nu găsiai liberă o singură masă. Cântările românesci au fost de-asemenea cele mai aplaudate nu numai din partea Românilor, ci din partea publicului întreg, aşa că au trebuit şi ieri-séră sĕ se cânte mai multe piese românesci afară din program; unele din ele au fost şi acum repetate. Publicul s'a depărtat şi dela acest concert fórte multămit.

Mâne, Marţi, la 5 óre p. m. va concerta musica orăşenéscă pe promenadă, ér la 8 óre séra va concerta din nou la „Pomul verde" Intrarea 30 cr.

Concediarea soldaţilor înainte de termin. De câţi-va ani la Regimentele de infanteriă din Austro-Ungaria, concediarea soldaţilor, după timpul serviciului de trei ani, nu era în proporţiune cu recruţii, cari intrau la miliţiă. Pentru a se putĕ însĕ ţinea strict numĕrul efectiv al soldaţilor în timp de pace, se hotărîse, ca dela fiă-care companiă sĕ se concedieze câte 10—12 soldaţi după împlinirea a doi ani de serviciu, şi nu după trei ani, cum este de obiceiu. Dér concediarea acésta nu se întêmpla la tóte regimentele într'o formă. La unele regimente concediarea depindea dela gradul de cualificaţiune al soldaţilor, la altele dela resultatul obţinut în mânuarea puscei etc. Prea puţine regimente au fost, la cari sĕ se fi luat în considerare lucrul câmpului rĕmas înapoi din causa lipsei de braţe.

Acum însĕ ministrul comun de rĕsboiu a dat o ordinaţiune cu data de 18 Iulie n. c. în care prescrie cu rigóre modul şi ordinea, în care au sĕ fiă concediaţi soldaţii după împlinirea a doi ani de serviciu. Concediarea se va face cu luarea în consideraţiune a *ocupaţiunei de-acasă a soldaţilor*. Aume în primul rênd vor fi concediaţi soldaţii, cari înainte de a intra la miliţiă s'au ocupat cu *economia*. Intre aceştia vor fi preferiţi tinerii, cari au absolvat vre-o şcólă de agricultură séu de vierit; apoi aceia, cari încă n'au absolvat şcólele sus amintite, dér la întrarea lor la miliţiă deja erau inscrişi. In sensul ordinaţiunei, după aceştia vor fi luaţi în considerare la concediare acei soldaţi în activitate, cari în decursul servirei lor în armată au fost primiţi la vre-o şcólă de agricultură séu de vierit. Acei muncitori însĕ, cari înainte de-a întra la miliţiă s'au ocupat cu vre-un ram de industriă, vor fi luaţi în considerare numai în locul al doilea, adecă după economi.

In ordinaţiunea ministerială însĕ s'a omis a se indica şi ordinea, după care cu ocasiunea întregirei numĕrului efectiv, ce se întêmplă primăvara, sunt a se chiăma tinerii în primul rênd. Ar fi de dorit, ca sĕ se preciseze şi acest punct în favorul tinerilor agricultori.

Notiţe din istoria şcólelor nóstre medii.

(Urmare).

Dr. Ioan Meşotă. D-l profesor Ioan Popea, prietinul din copilăriă al directorului Meşotă, a scris la 1888 biografia acestui bărbat distins cu multă căldură şi cu amĕnunţite şi esacte date asupra vieţii lui şi în deosebi asupra personalităţii lui. Mĕ voiu mărgini deci aci a reproduce din programa şcólelor nóstre pro 1888/89, unde s'a publicat acea biografiă, părţile mai indispensabile pentru reînoirea imaginei nobile a distinsului bărbat de şcólă Ioan Meşotă:

Dr. Ioan Meşotă s'a născut în Dêrstele Braşovului la anul 1837. Rĕmânênd de mic copil orfan de mamă, tatăl sĕu George, curatorul bisericei din comuna sa, om cu frica lui Dumneqeu şi cu dare bună de mână, unul dintre acei ţĕrani români, cari, înzestraţi cu minte sĕnĕtósă firéscă, sunt pătrunşi de nefăţăritul simţ religios-moral şi de adevĕratul şi ferbintele dor de nĕmul lor, îl destină pe tênĕrul Ioan pentru învĕţătură.

Il dete la şcóla din Dêrste, apoi la şcóla primară din Turcheş şi de aici îl aduse la Braşov, unde băiatul Ioan urmă cursul învĕţătorilor elementare la şcóla română din Scheiu şi la cea catolică din cetate; ér după terminarea şcólelor elementare la 1850, intră ca elev în clasa I. a gimnasiului român, unde emulă cu colegul sĕu Titu Maiorescu, unul din bărbaţii cei mai distinşi ai poporului nostru, sub profesorul şi directorul de atunci Gavriil Munteanu.

După terminarea celor 4 clase gimnasiale la gimnasiul românesc inferior (dela 1850—1854) îşi continuă studiile la gimnasiul luteran de aici între anii 1854—1858. Meşotă plecă în tómna anului 1858 la universitatea din Viena, unde în timp de 2 ani ascultă cursurile filosofice, éră în tómna anului 1860 se duse la Bonn, unde urmă mai departe studiile începute în capitala austriacă. In anul următor, 1861, luă doctoratul în filosofiă şi apoi veni ca profesor la Braşov. In 1870, după mórtea directorului Gavriil Munteanu, fù ales director al şcólelor nóstre medii, care funcţiune o purtă cu onóre până la sfêrşitul vieţei sale, până la anul 1878 (19 Ian.)

Ca profesor Meşotă era exemplar în privinţa împlinirei cu consciinţă a datoriilor sale, devotat cu totul chiămărei sale. Preparaţiunile şi traducerile din Horaţ, Homer, Tacit, Sofocle şi Plato, rĕmase dela el ca manuscripte, sunt o probă învederată în privinţa acurateţii, cu care îşi împlinia chiemarea sa.

(Va urma.)

Convocări.

Conform dispoşiţiunei Vener. Consistoriu arădan dto 22 Maiu c. Nr. 2652, convocăm *Adunarea generală* a Reuniunei învĕţătorilor dela şcólele conf. gr. or. române din tractele protopresbiterale *Timişóra, Lipova, Banat Comloş* şi *Belinţ*, pe *8 (20) August* a. c. în biserica gr. or. română din Fabricul-Timişorii pe lângă următórea programă: 1) La 8 óre a. m. asistarea în corpore la chemarea Duhului sânt. 2) La 9 óre a. m. deschiderea adunărei prin preside. 3) Apelul nominal. 4) Raportul presidial şi al cassarului. 5) Votarea proiectului de statute, conform ordinului In. ministeriu dto 27 Martie c.

Revocăm în memoriă confraţilor colegi îndatoririle, cari li-se impun prin regulamente şi dispoşiţiuni esistente în vigóre faţă de acest corp didactic, menit a promova causa culturei şi propriele lor interese; apelăm în special la consciinţa demnităţilor şi a datorinţei lor sacre de a rĕspunde cu o însufleţire demnă apelului nostru, în deosebi acum, când este pusă la ordine reactivarea acestei reuniuni pe nouă base.

Apelăm la sprijinul on. inteliginţe, a onor. preoţimi, prea on. domni protopopi, deputaţi ai sinodului eparchial şi congresual, — bărbaţi distinşi de biserică — rugându-i sĕ urmeze onorificei invitări de a participa la adunare şi a nu ne lipsi de sprijinul lor; voind sĕ ne convingem şi cu acea ocasiune prin faptă, cari sunt bărbaţi cu dor de cultură pentru nĕmul lor.

Banat-Comloş, 26 Iuniu v. 1896.

Iuliu Vuia, preside.   *Valeriu Ghilăzanu*, notar.

*

Adunarea generală a despărţĕmêntului XXXIII (Treiscaune) al „Asociaţiunei transilvane" se va ţinĕ Marţi în 31 Iulie st. v. la 2 óre p. m. în sala şcólei române gr. or. din opidul Breţcu după următorul

Program: 1) Deschiderea adunărei prin directorul despărţĕmêntului. 2) Constatarea membrilor, înscrierea de membri noi şi incasarea taxelor. 3) Raportul subcomitetului şi al cassarului, după care se va lua decisiunea, décă acest despărţĕmênt abia înfiinţat, va mai putĕ subsista de sine, séu se va reîncorpora la despărţĕmêntul Braşovului, din care a făcut şi mai înainte parte. 4) La cas de-a se susţine despărţĕmêntul şi mai departe, alegerea unui actuar şi defigerea locului ţinerei adunărei generale proxime. 5) Inchiderea şedinţei.

Breţcu, 20 Iulie v. 1896.

Dimitrie Coltofeanu, director.

NECROLOG. Nicolae Frateşiu, paroch în Sânpetru, în numele întregei sale familie cuprinsă de adâncă jale pentru pierderea de care voinţa celui Atotputernic a făcut'o părtaşă, aduce cu cea mai profundă durere la cunoscinţă, că prea iubitul sĕu fiu, **Nicanor Frateşiu**, Protosincel Archi-Episcopesc, asesor consistorial archi-diecesan în Sibiiu, membru pe viaţă al Asociaţiunei Transilvane pentru literatura şi cultura poporului român, şi al mai multor reuniuni, în urma unei grele şi îndelungate suferinţe, împărtăşit fiind cu sfintele taine, a încetat din viĕţă în qiua de 20 Iulie st. v., în etate de 51 de ani.

Inmormêntarea scumpului decedat se va sĕvêrşi Marţi în 23 Iulie st. v. la 2 óre p. m. în Bacifalu (Săcele). Cortegiul funebral va pleca dela edificiul casei parochiale române la cimiteriul din Bacifalu, unde vor fi depuse rĕmăşiţele pământesci, în cripta propriă, spre eternă odihnă.

Bacifalu, în 21 Iulie st. v. 1896.

Producţiuni şi petreceri.

Tinerimea Română din Sălagiu invită la Petrecerea cu dans, ce se va arangia la 9 August n. c. în Acâşi, hotelul central, sub scut sigur, în folosul Bisericei române gr. cat. din Acâşi. Comitetul arangiator: Gr. Pop, president; Vas. Oros şi Preotul Bălibanu, vicepresidenţi. I. Trufaşiu, secretar I; I. Bran cassar; Mihai Bobişiu, secretar II; Vas. Bóla, controlor. Pentru tinerime: Borosiu N., Butean I., Bran V., Cosma I., Costea Al., Cordiş Av., Dragoş Avr., Delei V., Husti Tr., Iepure I., Mândruţ Aug., Meseşan Cor., Maxim I. R., Moldovan Aug., Nichita A., Nichita G., Taloşiu I., Vasvari V. Intrarea: o persónă 1 fl. o familiă de 3 membri: 2 fl. Inceputul la 7 óre séra. Suprasolvirile se vor chita pe cale qiaristică.

Spre sciinţă: Trenul de către Carei sosesce la gara din Acâşi diminéţa la 8 óre, după am. la $6^1/_2$; cel de către Zelau şi Şimleu diminéţa la 7, după am. la $5^1/_4$. La gară vor sta la disposiţie trăsuri gratuite. De cuartire gratuite va fi îngrijit. Mâncări gustóse şi beuturi curate se vor da pentru preţuri moderate.

*

Tinerimea română din Bran invită la Petrecerea de vară, ce se va arangia Sâmbătă în 27 Iulie st. v. 1896. Inceputul la 7 óre séra precis. Preţul intrării la bunăvoinţa P. T. public. Venitul curat este destinat înfiinţărei Reuniunei a femeilor române din Bran. Ofertele marinimóse se vor chita pe cale qiaristică. — Comitetul arangiator.

SCIRI ULTIME.

Sofia, 2 August. S'a sĕvêrşit un atentat cu bombe esplosive asupra petrei dela mormêntul lui *Stambulov*. Crucea a fost distrusă. S'au mai aflat la faţa locului bombe, cari n'au esplodat

DIVERSE.

Femeiă vêndută. „Sieb. d. Tagblatt" din Sibiiu istorisesce următórele: Un ţeran cu numele Iosko C. a adus într'o qi la têrg un car cu fên. Fênul fiind frumos, îndată şi-a aflat cumpĕrator. Têrgul s'a făcut şi carul cu fên a fost dus la cumpănă pentru a fi mĕsurat. Cumpĕrătorul d-l H.. lăsă sĕ-i ducă fênul acasă. Aci cumpĕrătorul rugă pe ţĕran sĕ ajute servitorului la descărcatul fênului. Cu ocasiunea descărcărei, cumpĕrătorului îi păru ceva suspect şi se depărtă aşa, ca Iosko sĕ nu-l observe. Cam după 5 minute vĕqu cumpĕrătorul, că din carul cu fên iese o femeiă, care o ascunsese în fên pentru ca fênul sĕ cântărĕscă mai mult. După ce s'a isprăvit cu descărcatul, Iosko şi-a cerut banii voind sĕ plece dimpreună cu soţia sa; atunci însĕ cumpĕrătorul qise, că el împreună cu fênul a cumpĕrat şi pe femeiă şi astfel ea trebue sĕ rĕmână la el. Iosko se scărpină în caps şi întrebă: „Ce, d-ta în adevĕr ai cumpĕrat şi pe femeia mea?" — „Se înţelege", qise cumpĕrătorul şi într'un ton amenintător strigă lui Iosko: „décă nu voesci sĕ-o laşi aci, atunci voi aduce poliţia şi voiu lăsa sĕ te închie pentru înşelaţiune. In fine ţĕranul Iosko lăsă d-lui H. din preţul fênului 10 fl., ca rescumpĕrare pentru soţia şi apoi se duse acasă cu buzele umflate.

studiat cu tótă puterea mea, cu tot sufletul meu şi pe care eu mĕ bizui în viitor, voi cari n'aţi lăsat a se scufunda ţéra vóstră de atâtea invasiuni, voi 'i veţi da încă eroi ai cugetărei şi ai săbiei, voi 'i veţi da încă mame nobile şi mândre avênd în ele tótă seva acestui pămênt bogat şi producĕtor, care le-a purtat şi hrănit.

Mame române! Voi, care aţi plâns atâta când îngerul destructor a trecut peste noi cosindu-ne familii întregi, răpindu-vĕ tot ceea ce voi iubeaţi, voi, care aţi luptat ca sĕ faceţi din fii voştri ómeni; voi cari nu daţi îndĕrĕt când e vorba de a înainta, mame române, viitorul e în mânile vóstre.

Din mĕrunţaele vóstre renasce acéstă ţéră, a cărei ursită viitóre nu se scie, dér care trebue sĕ dea nota sa în concertul civilisaţiunei europene.

Mame române, păzitóre a celor mai scumpe comori, vouĕ vĕ sunt încredinţate aceste *mâni* pentru cari atâtea veacuri au luptat şi au suferit.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor responsabil **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 1 August 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.35
Renta de coróne ung. 4% . . .	99.40
Impr. căil. fer. ung. în aur $4^1/_2$% .	99.40
Impr. căil. fer. ung. în argint $4^1/_2$%	124.80
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	101.70
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	122.—
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	97.30
Imprum. ung. cu premii	97.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	152.50
Renta de hârtie austr.	139.—
Renta de argint austr.	101.55
Renta de aur austr.	101.70
Losurĭ din 1860.	123.50
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	146.50
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	908.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	386.50
Napoleondorĭ.	$9.50^1/_2$
Mărcĭ imperiale germane . . .	$58.67^1/_2$
London vistă	119 65
Paris vista	$47.57^1/_2$
Rente de coróne austr. 4%. . .	101.10
Note italiene.	44.40

Cursul pietei Brașov.

Din 3 August 1896.

Bancnote rom.	Cump. 9.46	Vênd.	9.49
Argint român.	Cump. 9.40	Vênd.	9.45
Napoleon-d'orĭ	Cump. 9.48	Vênd.	9.51
Galbenĭ	Cump. 5.60	Vênd.	5.60
Ruble rusescĭ	Cump. 126.—	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump. 58.30	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump. 10.60	Vend.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75	Vênd.	101.75

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiŭ 1896.

Budapesta — Predeal

Tren de persón.	Tren accel.	Trenŭ mixt.	Tren de persón.	Tren accel.		Stația		Tren de persón.	Trenŭ mixtŭ	Tren accel.	Tren accel.	Trenŭ de persón.
10 —	8.05		8 05	2 00	pl.	Viena . . .	sos.	1.55		1 55	7.20	6.20
8.30	2.15		5.45	9.15		Budapesta		7.—		7 40	1.50	8.10
11.21	4 16	5.10	9.02	11.19		Szolnok . .		3.37		5.31	11.44	4.28
1.33	5.48	8.00	11 33	12.47		P.-Ladány . .		1.19		3.56	10.03	2.17
3.42	7.08		1.48	2.11	sos.	Oradea-mare .	pl.	11.04		2.37	8.43	11.32
3.58	7.15	1.22	2.06	2.18	pl.		sos.	10.44	8.00	2 31	8.38	11.17
4.38	7.43	2.19	3.03	2.50		Mezö-Telegd .		10.07	7.10	2 01	8.11	10.42
5.20	8.18	3.32	3.45	3.26		Rév		9.30	6.13	1.34	7.46	10.08
5.43		3. 51	4 06			Bratca . . .		9.10	5.38			9.50
6.32	9.07	5.13	4.53	4.17		Ciucia . . .		8.32	5.49	12.52	7.08	9.19
7.16	9.37	6.14	5.32	4.50		B.-Huiedin		7.54	4.59	12 20	6.39	8.37
8.07		7.32	6.24			Ghârbău . .		6.54	3.18			7.37
8.34	10.37	8.21	6 59	5.55	sos.	Clușiu . . .	pl.	6 13	2 23	11.01	5.23	7.—
8.49	Tr. prs. 11.10	8.40	2.17	6.11	pl.		sos.		5.24	10.45	tr.pers. 4.35	6.45
9.06	11.27	9.09	2.52	6.27		Apahida . .			5.02		4.03	6.27
10.12	12 30	10.40	4 45	7.27		Ghiriș . . .		Tr. expr.	3.37	9.23	2.55	5.12
10.42	12.57	11.25	5.39	7.50		Cucerdea . .		Bucurest	3.06	8.49	2.25	4.33
11.01	1.09	11.49	6.08			Uioara . . .		Arad	2.49		2.08	4.27
11 09	1.16	11.59	6 19			Vinţul de sus		Budapest	2.41		2.00	4.20
11.31	Tr. expr.	12.29	6.57	8.17		Aiud . . .			2.17	8 23	1.38	3.59
11.48	11.40	12.55	7.30	8.33	sos.	Teiuș . . .	pl.	3.36	1.55	8.06	1.17	3.38
12 05	11.55	1 30		8.38	pl.		sos.	3.18	1.29	7.59	12 57	3.06
12.33		2.08				Creciunel . .			12.55		12.32	2.40
12.47		2.27		9.09		Blașiu . . .		2 48	12.40	7 30	11.59	2.26
1.18		3.11				Micăsasa . .			12.01	7.09	11.28	1.54
1.34	1.00	3.31		9.42	sos.	Copșa-mică .	pl.	2.15	11.41	6.56	11.10	1.35
2.13	1.02	3 46		9.44	pl.		sos.	2 12	11.14	6 54	11.05	1.01
2.32		4.08		9.59		Mediaș . . .			10.55	6.41	10.48	12.45
3 04	1.39	4.45		10.22		Elisabetopol .		1.40	10.21	6 20	10 18	12.16
3.40	2 06	5 27		10.51		Sighișóra . .		1.06	9.42	5 53	9.43	11.33
4.03	2 27	6 12		11.12		Hașfalĕu . .		12.52	9.12	5.32	9.19	11.16
5 34	3 30	7.50		12.26		Homorod . .		11.54	7.45	4 27	7.38	10.03
6 12		8 37		12.58		Agoștonfalva .			7.02	3.53	7.22	9.25
6.41	4.16	9.07		1.15		Apaţa . . .		11 11	6.36	3.37	6.48	9.01
7.16		9.40		1.34		Feldióra . .			5.58	3 16	6 33	8.28
8.—	5.07	10.25		2.09	sos.	Brașov . . .	pl.	10.10	5.08	2.45	5.57	7.48
3.55	5.14	11.—	6 40	2.19	pl.		sos.	10 05	5.20	2.18		9.08
4.40	5 59	12.26	7.30	3 01		Timiș . . .		9.39	4.14	1 42	5.20	8.28
5.10	6 29	1 11	8.00	3.31		Predeal .		9.12	3.32	1.12	4.14	8 01
12.00	11.25	8 30	10.05 Sinaia	9.30	sos.	Bucurescĭ . .	pl.	5 35	9.15	8.35	3.32	3.15

Din 1 Iunie în tótă Joia și în sorbătorĭ cat. și or. comunică la Sinaia.

Cucerdea — Oșorheiu — Regh.-săsesc.

Trenu mixtu	Trenu de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón		Stația		Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ de persón.	Trenŭ mixtŭ
2.30	8.10	3.11	10.59	pl.	Cucerdea . .	sos.	7.45	2.36	8.31	12.42
3 19	8.51	3.52	11.40		Ludoșŭ . . .		7.02	1.58	7.38	9.59
4 12	9.37	4.37	12.26		Cipău . . .		6.28	1.19	6.55	11.01
5.12	10.27	5.26	1.14	sos.	Oșorheiu . .	pl.	5.34	12.25	5.50	9.54
5.40	10.42	5.36		pl.		sos.		9.20	5.04	9.35
7.14	12.16	7.14		sos.	Regh.-săs.. .	pl.		7.54	3.30	8:05

Ghirișŭ — Turda

trenŭ de persón.	trenŭ mixtŭ	trenu mixtŭ	trenu de persón.	Stația	trenŭ de persón.	trenu mixtu	trenu mixtu	trenu de persón.
7 33	11 —	5.—	10.21	Ghiriș	5.05	10.30	3.20	9.12
7.53	11.20	5-20	10.41	Turda	4.45	10.10	3.00	8.52

Copșa-mică — Sibiiu — Avrigŭ — Făgărașŭ

trenŭ de persón	Tren mixt	trenu de persón	trenu mixtŭ			Stația		trenu mixtŭ	Tren mixt	trenu de persón	trenu de persón.
2.20	4.45	11.55	7.10		pl.	Copșa mică .	sos.	9.34	3.05	6.25	12.35
3.57	6 35	1.25	8.50	3 13		Ocna . . .		8.11	1 27	5.07	11.01
4.19	7.01	1.48	9.15	3 39	sos.	Sibiiu . . .	pl.	7.44	12 57	4.40	10.30
	4.34		2.05		pl.		sos.	7.29			8 57
	6.16		3.58			Avrig . . .		6.02			7.16
	8.42		6.35		sos.	Făgăraș . .	pl.	3.28			4.30

Simeria (Piski) — Hunedóra

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtu	trenu mixtŭ	trenu mixtŭ	Stația	trenu mixtŭ	trenŭ mixtu	trenu mixtu	trenu mixtŭ
6.15	11.35	4.25	10.28	Simeria	4.50	10.25	3.10	8.34
6.38	11.54	4.48	10.46	Cerna	4.34	10.05	2.54	8.14
7.13	12 20	5.23	11.12	Hunedóra	4.10	9.38	2.30	7.45

Brasov — Zêrneștĭ

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtu	trenu mixtu	Stația	trenŭ mixtu	trenu mixtŭ	trenŭ mixtŭ
8.35	4.55	4 30	Brașov	7.44	1.29	8 31
10 28	6.36	5.49	Zêrneștĭ	6.20	12.05	7 20

Mureș-Ludoș — Bistriţa

	Numai Luni a comunică	N. Marţa comunică	Stația	Circulă numai Marţa		Numai Vinerĕ circulă
4.—	9.10	4.20	Mureș-Ludoș	6.46	7.21	
5 03	10.28	5.35	Zau	5.49	6.24	
6 48	12 41		Ţagu-Budatelicŭ . . .		4.50	9.40
7 38	1.54		St. Mihaiu de câmpie .		3 44	8.46
8 33	3.02		Leciuţa		2.48	7.43
9 07	3.41		Ș.-Măghiăreș		2.01	6 52
9.59	4 55		Bistriţa		1.16	5.55

Arad — Timișóra

				Stația				
6.20	11.25	5.		Aradu		10.43	3.44	10.55
7.08	12.15	6.14		Vinga		9.42	3.01	10.11
8.01	1.10	7.39		Timișóra		8.20	2.—	9.10
12.47	8.47	12 27	5.10	Segedin	6.05	2.30	10 05	2.15

Sibiiu — Cisnădie.

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	Stația	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
5.30	2.15	pl. Sibiiu . sos.	7.10	9.20
5.42	2.27	„ Selemberk „	6.57	9 07
6.06	2.51	„ Cisnădie pl.	6.36	8.46

Sighișóra — Odorheiu-sĕcuesc.

trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ	Stația	trenŭ mixtŭ	trenŭ mixtŭ
3 22	11.08	Sighișóra . . .	9.51	5.32
3.54	11.48	Hașfaleu . . .	9.02	4.54
6.20	1.59	Odorheiu-sĕcuesc.	7.15	3.—

Nota: Órele însemnate în stânga staţiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în drépta de jos în sus. — Numerii încuadraţĭ cu linii mai negre însemnéză órele de nópte.